

Sælgerfinansiering i virksomhedsordningen

Østre Landsret har afsagt en dom, hvor sælgerfinansiering i virksomhedsskatteordningen i forbindelse med delsalg af landbrug blev anset for et privat udlån og dermed en hævning.

Fakta og Skattestyrelsens afgørelse

Sagen omhandler tre landmænd, der gennem en længere årrække havde drevet deres landbrugsvirksomhed som personligt ejede virksomheder, som var placeret i deres respektive virksomhedsskatteordninger.

Som led i generationsskifter overdrog landmændene delvist ejerskab af landbrugsvirksomhederne til deres børn. Overdragelserne fandt sted i 2001, 2008, 2012 og 2013, og købssummerne blev hovedsageligt berigtiget ved, at landbrugsvirksomhederne ydede lån til børnene (sælgerfinansiering). Alle udlån var uden afdragsprofil og sikkerhedsstillelse. Nogle af lånene var uforrentede, mens andre var forrentet med henholdsvis 3 % og 4 %.

Skattestyrelsen var af den opfattelse, at udlånene var båret af private interesser, og at udlånene derfor skulle anses for hævet i landmændenes respektive virksomhedsskatteordninger i indkomstårene 2012, henholdsvis 2013, som var første år inden for den ordinære ansættelsesfrist på tidspunktet, hvor styrelsen traf afgørelse.

Landsretsdommen

Landsretten udtalte, at en virksomhed omfattet af virksomhedsskatteordningen kan yde lån, forudsat at lånene har erhvervmæssig karakter. Hvis virksomheden derimod finansierer privat långivning, herunder til en ægtefælle eller nært beslægtede, anses lånebeløbet for en hævning i virksomhedsordningen.

Hvorvidt et lån ydet til virksomhedsejerens ægtefælle eller andre nært beslægtede er privat eller erhvervmæssigt beror på en konkret vurdering af, om lånet er ydet som led i en sædvanlig

forretningsmæssig disposition og på markedsvilkår, herunder om lånet er ydet på armlængdevilkår. Landsretten udtalte i den forbindelse, at det var op til landmændene at godtgøre, at lånene blev ydet på armlængdevilkår.

Landsretten fandt, at ingen af lånene kunne anses for at have erhvervmæssig karakter, og lånene kunne derfor ikke indgå som aktiver i landmændenes virksomhedsskatteordninger.

Landsretten fandt endvidere, at Skattestyrelsen havde været berettiget til at anse lånene for hævet ud af landmændenes virksomhedsskatteordninger i indkomstårene 2012 og 2013, selv om lånene blev etableret og medtaget som aktiver i virksomhedsskatteordningerne i tidligere indkomstår.

Kommentarer

Det sidste ord i denne sag er måske ikke sagt endnu.

Kendelsen fra Landsskatteretten blev indbragt for en byret med påstand om henvisning til Østre Landsret som 1. instans som følge af sin principielle karakter, hvilket blev imødekommet. Konsekvensen heraf er, at landsretsdommen kan indbringes for Højesteret. Vi er ikke bekendt med, om dette er sket.

Sælgerfinansieringen i sagerne for Østre Landsret synes dog atypiske, og en tilsvarende finansiering ville næppe være sket, hvis der var sket salg til tredjemand.